

Številka: 032-22/2018
Datum: 17. 9. 2019

OBČINSKI SVET

Predlagam, da Občinski svet Laško na seji obravnava naslednjo

ZADEVO: PREDLOG SKLEPA O PODELITVI OBČINSKIH PRIZNANJ V LETU 2019

Gradivo pripravil: Kabinet župana

Finančne obveznosti: Sprejetje sklepa nima posebnih finančnih obveznosti za občino, razen izdelave priznanj.

Predstavnik predlagatelja na seji: Janko Cesar, predsednik KMVVI

Gradivo obravnavala: KMVVI, dne 16. 9. 2019

Pristojnost in pravna podlaga:

- 4. člen Odloka o priznanjih Občine Laško (Uradni list RS, št. 13/09, 18/11)
- 21. člen Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 79/15-UPB1, 68/2018)

Predlagam, da Občinski svet Laško v zvezi s predloženo zadevo sprejme naslednji sklep:

V letu 2019 se podelijo naslednja občinska priznanja:

1. Naziv Častni občan se podeli Edu Jelovšku (posthumno) za izjemen prispevek pri ohranjanju zgodovine Laškega.
2. Zlati grb se podeli Turističnemu društvu Laško za prispevek na področju turizma, kulturnega in družabnega življenja v Laškem.
3. Srebrni grb se podeli Društvu upokojencev Laško za uspešno delo s starejšimi na socialno humanitarnem in družbenem področju.
Srebrni grb se podeli Smučarskemu klubu Zlatorog Laško za uspešno delovanje z mladimi na smučarskem področju.
Srebrni grb se podeli Mojci Leskovar za uspešno poslovno delo in prispevek k razvoju in ugledu občine.
4. Bronasti grb se podeli Marku Pavčniku za aktivno delo na družbenem in kulinarinem področju.

Janko Cesar,
predsednik KMVVI, l. r.

Obrazložitev:

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je na osnovi izvedenega javnega razpisa na svoji seji obravnavala 11 prispelih predlogov, ki so bili podani s strani šestih predlagateljev. Sprejela je sklep, da se občinskemu svetu predlaga, da se v letošnjem letu podelijo en zlati, trije srebrni in en bronasti grbi. Posthumno se podeli tudi en naziv Častni občan.

Naziv Častni občan se podeli Edu Jelovšku (posthumno) za izjemen prispevek pri ohranjanju zgodovine Laškega.

Edo Jelovšek je bil amaterski zgodovinar, kritik, novinar, iskalec in pisec zgodovinskih pričevanj o Laškem in širši okolici, zbiralec dokumentov o zgodovini svojega kraja, avtor več knjig in biltenov o zgodovini in duhovnem utripu svojega kraja. V Laškem ga poznamo predvsem kot avtorja mnogih del in člankov, katerih tematika je bila zgodovina našega mesta, ljudski kulturni, verski in duhovni utrip, šege, navade in običaji, pa tudi popis infrastrukture. Ukvarjal se je z zbirateljstvom vseh informacij, dokumentov, zapisov ter ustnih virov.

Njegova velika strast pa je bila zgodovina lastnega kraja. Sam se je želel vpisati na učiteljske, kjer bi svojo strast do zgodovine in poučevanja lahko nadaljeval tudi po poklicni poti, a je željo na tem mestu premagalo zdravje, saj so ga zaradi slabovidnosti zavrnil. Zaradi tega je svoje šolanje končal z meščansko šolo. Kruh si je služil z uradniškim delom, ob tem pa se je preživljal tudi s skromnimi honorarji, ki jih je prejel ob pisanju in objavljanju raznih člankov za časopise kot so Slovenski narod, Glas svobode, Sodobnost ter mnoge druge.

Lahko bi dejali, da je največjo vrednost našemu kraju zapustil ravno v obdobju svojega prostega časa. Jelovšek je namreč ves svoj čas namenil temu, da je obiskoval župnišča, stare domačije in lokalno prebivalstvo. Hodil je po muzejih in brskal po starih zapisih, urbarjih in dokumentih. Veliko si je dopisoval tudi z zgodovinarji, med drugim tudi Jankom Orožnom. Ves svoj prosti čas je namenil samoizobraževanju v zgodovini, študiral je razne zgodovinske vire, zbiral podatke na terenu in vse skupaj skrbno zapisoval.

Ni pa se zanimal zgolj za zgodovino. Privlačili so ga tudi ljudje in okolica, njihovi običaji ter navade. Zapisoval in zbiral je pravljice, pripovedke, legende in običaje, zanimala so ga celo narečja. Uredil in zbral je popis gospodarske zgodovine našega kraja, zbral in popisal preteklost ustanov ter infrastrukture, vse od obdobja Rimljanov na naših tleh, pa do svoje sodobnosti. Zanimal ga je tudi kulturni utrip in družabno življenje, saj je natančno popisal in zbral tudi podatke raznih društev iz občine in širše okolice. Prav tako je posebno noto namenil tudi popisu obrtnikov, športnih dejavnosti, političnega utripa v kraju in še bi lahko naštevali.

O tem, da je Edo Jelovšek ne samo doprinos, temveč vrednota našega kraja, pričajo tudi knjižna dela, bilteni, zborniki in monografije, ki jih je izdal bodisi sam, bodisi v soavtorstvu z drugimi idejno somišljeniško usmerjenimi kolegi.

Dela:

- Jurklošter nekoč in danes, 1983
- Zgodovina zborovskega petja v Laškem, 1975
- Nad sto let tradicije godb na pihala v Laškem, 1971
- Zgodovina Laškega (izdana po njegovi smrti, leta 2002)
- Preteklost in razvoj termalnega kopališča v Laškem (članek objavljen po njegovi smrti, leta 2002)
- Zgodovina pivovarništva v Laškem (članek, izdan v Laškem zborniku, objavljen po njegovi smrti, leta 2002)
- 70 let Železničarske godbe v zgodovini Zidanega mosta (zbornik iz leta 1972)
- Laško skozi čas in zgodovino (v soavtorstvu z Lojzetom Oberžanom, leta 1983)
- Izletniški vodnik po Laškem (vodič v soavtorstvu z Lojzetom Oberžanom, leta 1981)

-
- Vrh nad Laškim skozi stoletja (strokovna monografija v soavtorstvu z Jožetom Mačkom iz leta 1929), ter mnoge druge.

Edo Jelovšek je poznal in raziskal vsako ped našega kraja, »prečesal« je tako rekoč skoraj vse dokumente, listine in izbrskal vse ljudske govornice. Zanimivo je dejstvo, da ga mnogi označujejo za »amaterskega« zgodovinarja, češ, da so njegovi viri pomanjkljivi, ob enem pa je ravno Jelovšek sam, kar največkrat, navajan v zgodovinskih delih kot vir. Skoraj vsa knjižna dela, diplomske, magistrske in doktorske naloge na temo zgodovine Laškega in okolice, vsebujejo njegove navedke, izsledke ter citate. Ravno tako ga še danes navajajo v knjigah, kot so monografije, študije ter razni bilteni.

Lahko bi dejali, da je Jelovšek torej popisal in izsledil skoraj vso do sedaj znano zgodovino Laškega in njegove okolice. Kraj brez svoje zgodovine ne zmore obstajati. Brez tega ne obstajata ne turizem, ne kultura. Tudi obrtništvo in gospodarstvo izvirata tako rekoč iz izsledkov zgodovine. In če ob vsem skupaj povzamemo dejstvo, da je Jelovšek popisal in beležil celotno zgodovino našega kraja, lahko skoraj z gotovostjo rečemo, da ga je pripomogel soustvarjati. Zaradi slabih finančnih sredstev je mnogo njegovih del in raziskav ostalo neizdanih, saj je bila izdaja le-teh v samozaložbi prevelik zalogaj.

Edo Jelovšek je eden izmed večjih zgodovinopiscev njegovega in našega časa. Njegov kritičen jezik, je tako večkrat opomnil na dogajanje. Prav tako je imel izreden čut za socialno angažirano pisanje in so ga ravno zaradi tega objavljali v več časopisih takratnega časa.

Uporabljen je kot največji vir v delih o Laškem in širši okolici. Obdelal je skoraj vse dokumente, do katerih je bilo možnost dostopati v njegovem času in tako ohranil identiteto našega kraja, ter jo povzdignil na mesto, kot je pred njim še ni bilo. Zgodovina našega mesta se še danes piše po izsledkih, ki jih je pripravil Edo Jelovšek.

Zlati grb se podeli Turističnemu društvu Laško za prispevek na področju turizma, kulturnega in družabnega življenja v Laškem.

Leto 1889 je bilo za Laško pomembno. To leto smo namreč pred natanko 130 leti postali bogatejši za današnje Turistično društvo Laško, ki skozi celotno zgodovino skrbi za prekrasen izgled kraja, hkrati pa kulturno in družbeno življenje Laščanov dopolnjuje z raznolikimi dogodki in prireditvami. In kako se je vse skupaj začelo? Leta 1888 se je peščica uglednih laških tržanov zbrala v ustanovnem odboru olepševalnega društva v Laškem. Ker je bilo takrat Laško kot vsa mesta naše male dežele del Avstro-Ogrske, je olepševalno društvo posledično nosilo ime Verschönerungsverein. Sestavili so društvena pravila in jih poslali cesarskemu namestništvu v Gradec, kjer so po dopolnitvi 22. aprila leta 1889 prejeli potrditev za ustanovitev društva. Ta datum, kot je zapisal Jure Krašovec, velja kot nastanek laškega olepševalnega, pozneje olepševalnega in tujskoprometnega in sedanjega turističnega društva.

Takratno olepševalno društvo je v vseh svojih letih obdobja Avstro-Ogrske skrbelo za urejanje Laškega. Prenovili in uredili so mnogo sprehajalnih poti, postavili kopalne ute na levem bregu Savinje, sanirali ceste, ki jih je uničil hudourniški potok, zasadili drevorede, vedno znova pa pogozdili Hum, ki je leta 1859 zgorel v požaru. Olepševalno društvo je poskrbelo tudi za realizacijo ustanovitve društvenega domoznanskega muzeja, današnjega muzeja v Laškem.

Prva svetovna vojna je terjala svoje posledice, kar se je v naši državi zrcalilo predvsem kot zaostalost na ekonomskem in gospodarskem področju. 7. marca 1919 je olepševalno društvo prevzel slovenski narodnjak, veletrgovec Konrad Elsbacher. Kljub temu, da je bilo družbeno in s tem turistično obdobje v Laškem po vojni na slabih temeljih, so v olepševalnem društvu še naprej skrbeli za pestrost dogodkov ter sanacijo stavb in okolja.

Pred vojno so obudili tudi stare šege, kot je jurjevanje, za katerega je bil zaslužen predvsem nadučitelj Juro Kislinger. Lahko bi dejali, da je bilo olepševalno društvo ključni člen za sooblikovanje podobe današnjega turističnega Laškega. Obnovili so sprehajalne poti, steze in

---

razgledišča, na novo uredili muzejsko zbirko, pred železniško postajo postavili vremensko hišico ter napisali turistični zemljevid ob križišču pri železniški postaji.

Po drugi svetovni vojni so se ponovno omajali stebri turistične podobe Laškega. Država je bila hermetično zaprta, domačega turizma je bilo zgolj za ščepec, zdravilišče pa je prva leta skrbelo le za borce in aktiviste. V Laškem je olepševanje prevzelo nalogo odstranjevanja ruševin, izboljšavo javnih objektov, medtem ko turizem v samem začetku za sistem ni predstavljal pomembnejšega sektorja. Po vojni so turistično društvo sprva vodili dr. Ivan Lovšin, kasneje upravnik hotela Savinja, Franc Jelen in nato Juro Kislinger. Uredili so senčni vrt hotela Savinje, cvetlični vrt pred osnovno šolo in smrekov nasad blizu gradu Tabor. Edo Jelovšek je bil mnenja, da je bilo to za društvo, ki bi se naj ukvarjalo s turizmom, preskromno, saj je ob tem zapisal: *»Društvo ni več našlo pravega razumevanja kot ga je imelo prej, ko je bilo desna roka vsakokratnih občinskih uprav.«*

Turistično društvo pa je bilo tudi idejni začetnik današnje prireditve Pivo in cvetje, ki se je začela na pobudo Hortikulturnega društva Laško. Takratni predsednik hortikulturnega društva in direktor pivovarne Ivan Vodovnik je namreč leta 1963 prvič organiziral razstavo cvetja. Iz tega je vzklila ideja o prazniku *»Cvetja in piva«*, ki so ga prvič priredili leta 1964.

Turistično društvo Laško je v tem obdobju zaživelo in se razcvetelo v vsej svoji veličini. Hkrati je prispevalo tudi za to, da so lahko delovala še druga društva. Prispevali so denar za popravilo Kulturnega doma v Laškem, subvencionirali so Planinsko društvo Laško za dom na Šmohorju, čebelarje za postavitve razstave ter krajevno skupnost Laško za asfaltiranje Aškerčevega trga ter krajevno skupnost Marija Gradec za enak namen. Prispevke so darovali tudi godbi, pevskemu društvu TIM ter hortikulturnemu društvu. Takrat je društvo vodil Miha Prosen, direktor laškega zdravilišča.

Osamosvojitve in življenje v lastni državi pa sta prinesla kar lepo število sprememb. Turizem v Laškem je po *»tretji vojni«* postal t. i. gonilo kraja. Poslovili smo se od *»Doma Dušana Poženela«* in pridobili Kulturni center Laško. Zdravilišče Laško se je iz rehabilitacijskega centra razvilo v sodoben center zdravstvenega turizma, dobili pa smo tudi dvorano Tri lilije. Svojo miselnost so tako rekoč spremenila tudi različna društva, saj so bila bolj usmerjena in naklonjena turizmu. Turistično društvo je po vojni še vedno stremelo k organiziranju dogodkov ter prireditev; kot največja je še do danes obveljala Pivo in cvetje, od katere se danes ohranja predvsem t. i. *»Dan Laščanov«*. Jure Krašovec je ob zaključku knjige *»Laško v turističnem zrcalu«* leta 1999 zapisal: *»Štirje letni časi v Laškem postajajo resničnost, čeprav ne kot Vivaldijeva skladba. Pomlad Laško praznuje s pustovanjem in obhodom Zelenega Jurija, poletje se razbohoti s »Pivom in cvetjem«, jesen nam z rujno kapljico in šopkom prireditev ozaljša Martinovo, letos pa bo zimski čas s skokom v novo leto in za mnoge tudi v novo tisočletje zaznamovalo Silvestrovanje na prostem.«*

Če je društvo v preteklosti skrbelo za zgled, kulturo in utrip družabnega življenja v Laškem, bi lahko dejali, da je turistično društvo kot tako dalo obličje našemu malemu kraju na sotočju dobrega. Danes v društvu predvsem želijo povezovati društva naše občine ter skupaj z zainteresiranimi sooblikovati obličje malega zelenega mesteca ob Savinji.

Srebrni grb se podeli Društvu upokojencev Laško za uspešno delo s starejšimi na socialno humanitarnem in družbenem področju.

Društvo je poznano po svoji bogati dejavnosti, saj je bilo ustanovljeno 10. julija 1949. V prvih desetletjih delovanja je vključevalo upokojence iz krajevnih skupnosti Laško, Rečica, Marija Gradec, Vrh nad Laškim in Breze (Šentrupert). Pozneje leta 1988 so se osamosvojili upokojenci Rečice, naslednje leto pa še Šentrupert.

Njihova glavna dejavnost je delovanje na socialno humanitarnem področju, saj obiskujejo ostarele članice in člane ter tistim, ki imajo zaradi nizkih pokojnin težave s preživetjem, pomagajo najti izhod iz težav. Prostovoljke društva obiskujejo najstarejše članice in člane na domovih in pa v

---

domovih za ostarele. Ob tem jim izkažejo pozornost s skromnimi darili, ki jih sami izdelajo. Vsako leto obiskujejo 40 do 50 takšnih članic in članov.

Za člane organizirajo različne športne aktivnosti, saj se zavedajo, da je telesna aktivnost in zdrav način življenja v njihovem življenjskem obdobju še kako pomembna. Strokovno vodene telovadbe se že skoraj 20 let udeležuje skoraj sto telovadk v petih skupinah vsak teden. Množični so tudi mesečni pohodi, ki jih organizirajo vsak drugi petek v mesecu, saj se jih stalno udeležuje preko 50 pohodnikov. Tudi ti pohodi imajo že dvajsetletno tradicijo. Ob deseti obletnici organiziranih pohodov so prešteli, da se jih je v tistem obdobju udeležilo 4.556. Organizirajo športna tekmovanja in se udeležujejo teh tekmovanj, ki jih organizirajo druga upokojska društva v občini in pokrajini, v balinanju, kegljanju s kroglo na vrvici, v streljanju z zračno puško in v pikadu. Kako uspešni so v športnih tekmovanjih kaže njihova vitrina, v kateri je preko 130 pokalov.

Številne prostovoljke iz tega društva upokojencev so zaslužne poleg strokovnih služb Centra za socialno delo za uspešno medgeneracijsko sodelovanje v Hiši generacij.

Na srečanjih in različnih prireditvah, ki jih organizirajo upokojenci po Sloveniji, to društvo uspešno promovira v tem širšem prostoru občino Laško. Pri promociji naše občine v slovenskem prostoru uspešno sodelujejo njihovi športniki in pa mešani pevski zbor društva, ki nastopa po različnih krajih, pa tudi na televiziji.

Zadnja leta je v društvu okrog 450 članic in članov. V preteklosti je bilo število še večje, tudi preko 600. Na število članov vpliva tudi dejstvo, da je število starejših, ki živijo v domovih za ostarele, vsako leto večje. Ti ne plačujejo članarine in zato niso več člani društva. Nekateri pa zaradi prenizkih pokojnin ne zmorejo stroška članarine, sicer bi bili člani društva.

V bogati 70 letni zgodovini društva so opravile številne generacije upokojencev tako pomembno družbeno vlogo v občini Laško, da si prav gotovo zaslužijo podelitev letošnjega srebrnega grba občine Laško.

Srebrni grb se podeli Smučarskem klubu Zlatorog Laško za uspešno delovanje z mladimi na smučarskem področju.

8. februarja 1979 je bil v Laškem ustanovljen Smučarski klub Zlatorog Laško, ki je takrat deloval v okviru TVD Partizan kot smučarska sekcija. Ustanovni zbor je vodilo predsedstvo, ki so ga predstavljali predsednik Peter Košar, člana Tine Verhovc in Andrej Šmauc ter zapisnikarka Mojca Manfreda. Prvi predsednik SK Zlatorog je postal Tone Turnšek.

SK Zlatorog od obstoja dalje izobražuje šolske in predšolske otroke smučanja v občini Laško in širše. S skrbnim naborom odgovornih in strokovnih učiteljev smučanja, pretežno iz lastnih vrst, vsako leto zagotavlja tečaje smučanja, na katerih otroci pridobijo osnovna in nadaljevalna znanja smučarskih tehnik in veščin ter obenem koristno preživljajo prosti čas. Smučarska šola SK Zlatorog Laško se je izvajala za najmlajše v Debru in na Bartolovem hribu v Marija Gradcu. Za učence osnovne šole pa na Rogli. Sedaj se vrtec na snegu in šola smučanja SK Zlatorog izvajata na smučišču Rogla. Od leta 2004 pa do 2018 se je tečajev smučanja udeležilo 804 učencev osnovnih šol in 322 otrok z vrtca, skupaj 1126 otrok.

Poleg izobraževanja mladih in kadra, pa se je Zlatorog posvečal tudi tradicionalnemu tekmovanju, ki so ga enkrat letno izvedli na Jasi na smučišču Rogla. Zlatorogov pokal je skozi leta doživel nekaj modifikacij in je med Laščani najbolj odmevno in po udeležbi najštevilčnejše tekmovanje. V vseh teh letih je imel klub mnogo podpornikov, ki so v njem prepoznali zaupanja vrednega partnerja, ki s svojo dejavnostjo prispeva k dodatni ponudbi v kraju in izboljšuje kvaliteto življenja v regiji, kjer delujejo tudi sami.

Ob obletnicah se po navadi spomni predvsem začetkov delovanja in vseh, ki so zgodbo o 40-letnem delu in uspehih pomagali ustvarjati. Za klub je pomembno, da ohranja stik z mladimi in njihovimi idejami, zato se v klubu veselijo novih mladih generacij smučarskih učiteljev, ki bodo v prihodnosti odigrali ključno vlogo, da se bo zgodba SK Zlatorog nadaljevala.

---

40 let je spoštovanja vredno obdobje, sploh če druženje temelji na prostovoljnem udejstvovanju posameznikov, ki so vsa ta leta vsak po svojih močeh prispevali k temu, da je SK Zlatorog aktiven še danes in zvest svojemu poslanstvu.

Srebrni grb se podeli Mojci Leskovar za uspešno poslovno delo in prispevek k razvoju in ugledu občine.

Mojca Leskovar je Laščanka, ki je vse svoje življenje tako ali drugače povezana z Zdraviliščem Laško, danes Thermano, d. d. Že kot dijakinja je v podjetju opravljala delo receptorja, svojo poslovno pot pa je začela kot prodajni referent v podjetju. V 25 letih je tako prehodila pot različnih vodstvenih položajev. Aprila 2016 je začela sodelovati v upravi družbe, maja 2019 pa je prevzela mesto predsednice uprave podjetja, ki predstavlja največjega zaposlovalca v občini Laško in širše, saj je v njej zaposlenih domala 500 ljudi.

Mojca Leskovar je pripadna svojemu kraju, za katerega želi, da se razvija v smeri odlične turistične destinacije. S svojim ugledom, izkušnjami in bogatim znanjem prispeva k uveljavljanju tako Thermane, d. d., kot tudi Laškega. Na turizem gleda širše in razume, kako pomembna so za obiskovalce Laškega raznovrstna doživetja, zato podpira lokalno okolje in izkazuje velik posluš podjetjem, društvom in posameznikom, ki se trudijo v smeri turističnega razvoja lokalnega okolja. Podpira projekte in prireditve, ki s svojo kreativnostjo lahko prispevajo k razvoju kraja in z aktivnim članstvom v Turističnem društvu Laško pomaga pri uresničitvi zadanih projektov. Na svoji celotni poslovni poti je s svojim delovanjem prispevala k razvoju in ugledu Občine Laško.

Bronasti grb se podeli Marku Pavčniku za aktivno delo na družbenem in kulinarinem področju.

Chef Marko Pavčnik je svojo profesionalno pot na področju kulinarike začel na Gradu Tabor Laško kot praktikant. Že zelo mlad je postal šef kuhinje v Dvorcu Impoljca, nadaljeval pa v Alminem domu nad Celjem. Kot »a la carte« kuhar je imel proste roke v hotelu Žonta (Šentjur), pomagal pri zagonu restavracije Žerjavček v Trzinu in kot vodja kuhinje delal v Hotelu Evropa (Celje).

Njegovo ustvarjalnost in uspeh odlikuje kar nekaj zlatih in srebrnih odličij na tekmovanjih Gostinsko turističnega zbora Slovenije, kjer ga je opazilo tudi Društvo kuharjev in slaščičarjev Slovenije. S povabilom v reprezentanco pa je prišlo še nekaj lepih rezultatov in uspehov.

Od leta 2011 uspešno vodi lastno restavracijo sodobne slovenske kulinarike Pavus, ki domuje na Gradu Tabor. Že takoj prvo leto delovanja so Restavracijo Pavus prepoznali vodilni kulinarčni ocenjevalci in jo uvrstili med najboljše restavracije v Sloveniji.

Kmalu so sledili tudi tuji ocenjevalci oz. zbiralci dobrih restavracij kot so Gault Millau, Falstaff, ocena v reviji Feinsmecker in tako naprej. Sledilo je tudi stanovsko povabilo kolegov v društvo JRE, ki združuje 14 restavracij v Sloveniji in več kot 300 v tujini. V tujini je zelo prepoznavna in je sinonim za kvaliteto in strastne chefe. Nekateri ji pravijo celo "čakalnica na Michellinove zvezdice".

S svojim odličnim delom je Marko Pavčnik vzbudil pozornost komercialne televizije POP TV, kjer je 2 leti sodeloval kot strokovni komentator v priljubljeni TV oddaji Gostilna išče šefa, grad pa je bil tudi prizorišče snemanja oddaje Skriti šef. S tem je pomembno poskrbel za promocijo Laškega in občine Laško.

Njegovo odlično delo so prepoznali tudi številni turisti, ki so mu na eni izmed vodilnih turističnih spletnih strani, Trip advisor, namenili izvrstne ocene, s čimer je Laško postavil na turistični in kulinarčni zemljevid, ne samo Slovenije, ampak tudi Evrope in sveta, kar je za Laško kot turistično občino vsekakor izjemno. Je pomemben del kulinarčno-turistične ponudbe Laškega, ob čemer skrbi tudi za to, da Laško ostaja priljubljena in zaželena poročna destinacija.

Ena izmed glavnih odlik Marka Pavčnika je dejstvo, da pri svojem ustvarjanju prisega na lokalno. Pri svojem delu praviloma uporablja sestavine lokalnih proizvajalcev, med najbolj znanimi pa so seveda njegove kulinarične stvaritve iz laškega piva.

Marko Pavčnik je dejaven tudi v lokalnem okolju. Poleg sodelovanja z lokalnimi pridelovalci je bil pomemben del projekta Okusi Laškega. Je prvi, ki je v projektu dobil naziv Hiša gastronomije. Letošnjega septembra pa bo prevzel še pomembno vlogo pri izvedbi prireditve Guštfest, v okviru katere bo svojo kuhinjo prestavil v staro mestno jedro Laškega in vanjo povabil pet uveljavljenih in priznanih slovenskih kuharskih chefov, in sicer Uroša Štefelina (Vila Podvin), Marka Magajno (Galerija okusov), Branka Podmenika (Pivnica Union) in Igorja Jagodica (Restavracija Strelec, Ljubljanski grad).

Ne gre pa prezreti niti spoštovanja vrednega odnosa Marka Pavčnika do svojih zaposlenih. Poleg svojega dela je javnosti postal znan tudi kot zaposlovalec, ki skrb za svoje zaposlene postavlja pred željo po dobičku. Da bi zaposlenim omogočil preživeti več časa s svojimi družinami, se je odločil, da bo Restaracija Pavus ob nedeljah zaprta, kar za zaposlene v gostinstvu predstavlja precejšen luksuz. S svojim dejanjem je prejel veliko odobravanje širše javnosti in se pokazal kot človek z izjemnim čutom za sočloveka.

Pripravila:
Tanja Grabrijan,
višja svetovalka

Janko Cesar,
predsednik KMVVI, l.r.

